

get. Men i det ærede Medlems Kritik af Bruttoafgiften maa jeg sige, at jeg stadig ligesom hidtil savner en egentlig Paavisning af, hvorfor denne Afgiftsform ikke bør anvendes. Jeg finder i det ærede Medlems Standpunkt mere et Udtryk for en Villie, et Udtryk for, at han ikke ønsker at gaa denne Vej, end en Begrundelse af, hvorfor han ikke vil gaa denne Vej. Men overfor dette Standpunkt, hvad enten det nu er Udtryk for en Villiesakt eller er tilstrækkeligt begrundet, vil jeg gerne sige, at jeg for mit Vedkommende nu som før er rede til Forhandling om andre Former for Forslaget, Former, som kan tilfredsstille Forslagets Formaal. I saa Henseende maa jeg jo afvente Forslag. Jeg har i Folketinget fra 21. Januar, og indtil Forslaget den 8. Marts forlod Folketinget, afventet saadanne Forslag, men har ikke fundet noget, som synes mig at opfylde Forslagets Formaal, og heller ikke fundet noget, som Forslagsstillerne ønskede at bringe frem til offentlig Debat og Afstemning. Det ærede Medlem talte, idet han nævnedes de 3 Former, som var anvendelige, ogsaa om Tonnageafgiften, men stillede den som Nr. 2 i Rækken af de 3 Former, som kunde tænkes anvendte, og foretrak Beskatningen af Nettoindtægten. I sin Kritik af Tonnageafgiften sagde han, at den vilde paavirke Redernes Dispositioner (Afbrydelse: Mindre!); ja, den vilde mindre paavirke Redernes Dispositioner. Det ærede Medlem for 2den Kreds (Richelieu), som tog Ordet ved Slutningen af det foregaaende Møde, omtalte, at det foreliggende Forslag vilde gribe ind i Skibsfartens tilvante Beregninger. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem (Dalsgaard) særlig tænker paa med Hensyn til Dispositionerne, ej heller, hvad det andet ærede Medlem (Richelieu) særlig tænker paa med Hensyn til Beregningerne; men det er jo muligt, at naar man indenfor Redernes Kreds er saa stærkt imod det foreliggende Forslag, er det, fordi det i nogen Maade hindrer Muligheden for ved Beregninger eller ved Dispositioner at lade Afgiften gaa videre. Jeg vil derfor gerne sige til det ærede Medlem (Dalsgaard), at naar han nu lader til at foretrække en Nettobeskatning, vil jeg bede ham særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa, at en saadan Afgift af Nettoindtægten bør, hvis Forslaget skal fyldestgøre det af ham og mig ønskede ensartede Formaal, formes saaledes, at det i alt Fald i samme Grad forhindres, at man ved Beregninger og Dispositioner fra Skibsfartens Side lader Afgiften gaa videre. Hvis Afgiften over-

vælttes paa Forbrugerne, ja saa er jo den samfundsmæssige Betydning af den betydeligt forringet; saa bliver det en Indtægt for Statskassen, men for Befolkningen bliver det ikke den Fordel, som Lovforslaget tilsigter at byde den. Indtil jeg ser det ærede Medlems Bidrag til en Ændring af Lovforslaget, til en Omformning af det til en Nettoafgift, maa jeg fastholde mit eget Forslag. Men jeg er altsaa i fuld Grad rede til at forhandle med det ærede Medlem om den Vej, han i saa Henseende har anvist.

Da det ærede Medlem omtalte det Beløb, som Lovforslaget antagelig vil indbringe, eller det Beløb, som det var paatænkt at skulle indbringe, da det blev fremsat, vil jeg gerne sige, at jeg flere Gange har pointeret, at dette Lovforslag jo ikke tilsigter at indbringe et bestemt Beløb, men at det har til Hensigt at indbringe et *tilstrækkeligt* Beløb til visse Formaal. Hvis Fragterne stiger, og Udgifterne for Skibsfarten ikke bliver større, vil det være baade nødvendigt og muligt at kræve et større Bidrag til Formaalets Opfyldelse, end hvis Fragterne gaar nedad. Jeg vilde ikke betragte noget som mere ønskeligt, end at Fragterne i de kommende Maaneder vilde gaa saa betydeligt ned, at f. Eks. Kul og Majs kunde transporteres her til Landet paa saadanne Vilkaar, at det ikke var nødvendigt at opkræve noget Bidrag af Skibsfarten. En saadan Fragtnedgang vilde jo ækvivalere just det, som Lovforslaget, omsat i Penge, søger at udføre. Men naar det ærede Medlem pegede paa, at jeg i min Fremsettelsestale i Rigsdagen havde angivet, at det Bruttofragtbeløb, som man mente, den danske Flaade havde indsejlet i 1915, var 350 Mill. Kr., og at det syntes, som om Opgørelsen nu viste, at Tallet var mindre, har det ærede Medlem jo Ret heri. Det Tal, jeg nævnedes, fremsatte jeg med alt muligt Forbehold, kun som et Udtryk for, hvad man fra rederisagkyndig Side, fra forskellige Sider havde nævnt for mig, og jeg kan maaske tilføje, at det var ikke blot mig, der blev overrasket over, at Statistisk Departements Opgørelse syntes at vise et meget lavere Beløb, men ogsaa i Rederikredse, under den Konference, som det ærede Medlem omtalte, hvorfra han citerede Direktør Colds Udtalelser, udtalte Rederne, endogsaa Direktør Cold selv, sin store Overraskelse over Tallet fra Statistisk Departement, idet man i Rederikredse havde regnet med, at Brutto-beløbet var adskilligt større. Det synes